

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM

BESLISSING inzake OPPOSITIE

N° 2005763

van 12 december 2012

Opposant: **STONCOR GROUP, INC**

One Park Avenue
08052 Maple Shade
New Jersey
Verenigde Staten

Gemachtigde: **Bureau Gevers N.V.**

Holidaystraat 5
1831 Diegem
België

Ingeroepen recht 1: **STONCOR** (Europese inschrijving 2346187)

Ingeroepen recht 2: **STONCLAD** (Europese inschrijving 1919745)

Ingeroepen recht 3: **STONHARD** (Europese inschrijving 1919885)

tegen

Verweerder: **Topa Import BV**

Nijverheidsweg 16
6651 KS Druten
Nederland

Betwiste merk: **CoreStone**

(Benelux depot 1204038)

I. FEITEN EN PROCEDURE

A. Feiten

1. Op 25 augustus 2010 heeft verweerder voor waren in de klassen 11, 19 en 27 een Benelux

depot verricht van het gecombineerde woord-/beeldmerk **CoreStone**. Dit depot is onder nummer 1204038 in behandeling genomen en gepubliceerd op 26 augustus 2010.

2. Op 1 november 2010 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op de volgende oudere merken:

- Europese inschrijving 2346187 van het woordmerk **STONCOR**, ingediend op 3 augustus 2001 en ingeschreven op 7 mei 2003 voor waren in de klassen 1, 2, 19 en 37;
- Europese inschrijving 1919745 van het woordmerk **STONCLAD**, ingediend op 24 oktober 2000 en ingeschreven op 21 december 2004 voor waren in de klassen 1 en 19;
- Europese inschrijving 1919885 van het woordmerk **STONHARD**, ingediend op 24 oktober 2000 en ingeschreven op 7 juni 2002 voor waren in de klassen 1, 2, 17 en 19.

3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van de ingeroepen rechten.

4. De oppositie is ingesteld tegen een deel van de waren van het betwiste depot en is gebaseerd op een deel van de waren en diensten van de ingeroepen rechten.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk. Op 5 november 2010 verstuurde het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") de kennisgeving van ontvankelijkheid van de oppositie aan partijen.

8. Op 29 november 2010 heeft verweerder te kennen gegeven dat hij niet instemde met het Frans als proceduretaal, noch met het gebruik van het Engels voor het uitwisselen van de argumenten. Het Bureau heeft dit op 30 november 2010 aan partijen bevestigd.

9. De contradictoire fase van de procedure is aangevangen op 6 januari 2011. Het Bureau heeft op 11 januari 2011 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij de opposant een termijn kreeg tot en met 11 maart 2011 om zijn argumenten en eventuele stukken in te dienen.

10. Op 11 maart 2011 heeft de opposant argumenten ter ondersteuning van de oppositie ingediend. Deze werden op 15 maart 2011 doorgezonden aan verweerder. Verweerder kreeg een termijn tot en met 15 mei 2011 om een reactie in te dienen.

11. Op 19 mei 2011 heeft het Bureau een mededeling aan beide partijen gestuurd dat, gezien het ontbreken van argumenten van verweerder, het Bureau over zou gaan tot het nemen van een beslissing. Verweerder had door zijn antwoord inzake de taalkeuze immers wel inzake de oppositie gereageerd in de zin van artikel 2.16, lid 3, sub b BVIE.

12. Op 30 mei 2011 heeft opposant het Bureau per fax gewezen op de nieuwe interpretatie van artikel 2.16, lid 3, sub b BVIE, als gevolg van de regel van de de Directeur-Generaal van 23 maart 2011. Aangezien verweerder niet inhoudelijk heeft gereageerd, moet de oppositie worden afgesloten en het betwiste depot worden doorgehaald, zo stelt opposant.

13. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

14. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten van opposant

15. Opposant meent dat het eerste ingeroepen recht en het betwiste teken op visueel en auditief vlak sterk overeenstemmen. De letters zijn volgens opposant opgedeeld in twee gelijke delen, STON en COR. Deze twee delen worden in beide tekens met de letters in identieke volgorde gebruikt, zij het dat deze in het betwiste teken gespiegeld worden weergegeven ten opzichte van het ingeroepen recht, zo stelt opposant. Daarbij merkt hij op dat het voor Franstalige consumenten niet ongebruikelijk is om de volgorde van een bestaande uitdrukking te veranderen en zo te "verfransen". Als voorbeeld hiervan geeft opposant onder meer de aanduiding "Press conference", dat in het Frans "Conférence de presse" wordt.

16. Voor wat betreft het tweede en derde ingeroepen recht meent opposant dat ook deze sterk overeenstemmen met het betwiste teken. Ze stemmen immers allemaal, zo stelt opposant, overeen met het deel STON. Net als bij het betwiste teken zegt het andere deel van de merken, volgens opposant, iets over het element STON(E), dat STEEN betekent. Zo staat "clad" voor een andere soort materie, en is "hard" een eigenschap van een steen, aldus nog opposant.

17. Een begripsmatige vergelijking kan volgens opposant niet worden gemaakt, aangezien de tekens noch in het Nederlands, noch in het Frans een specifieke betekenis hebben. Mocht het Bureau daar anders over oordelen, dan moet worden vastgesteld dat de tekens dezelfde betekenis hebben,

aangezien zij uit dezelfde twee woorden bestaan en de mogelijke betekenis daarvan niet verandert door de volgorde, zo stelt opposant.

18. De waren en diensten zijn volgens opposant identiek dan wel in hoge mate soortgelijk.

19. Opposant geeft aan dat de consument door de treffende gelijkenissen tussen de merken in verwarring kan worden gebracht, zeker nu het oudere merk een algemeen bekend merk is.

20. Opposant verzoekt het Bureau de oppositie toe te wijzen, niet over te gaan tot inschrijving van het betwiste depot en een beslissing te nemen over de kosten in zijn voordeel.

B. Reactie van verweerder

21. Verweerder heeft geen argumenten ingediend (zie punt 11).

III. BESLISSING

A.1. Verwarringsgevaar

22. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

23. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

24. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

25. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort

waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, *Sabel*, C-251/95, 11 november 1997).

26. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten *Sabel* en *Lloyd*, beide reeds aangehaald).

27. De te vergelijken tekens zijn de volgende :

Met betrekking tot het eerste ingeroepen recht (Europese inschrijving 2346187)

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
STONCOR	CoreStone

28. Het ingeroepen recht is een zuiver woordmerk, bestaande uit 7 letters. Het betwiste teken is een gecombineerd woord-/beeldmerk, bestaande uit 9 vetgedrukte letters, waarvan twee hoofdletters en 7 kleine letters.

29. Hoewel de gemiddelde consument een merk gewoonlijk als een geheel waarneemt en niet let op de verschillende details ervan (HvJEU, arrest *Lloyd*, reeds aangehaald), neemt dit niet weg dat een consument die een woordteken waarneemt, dat teken zal ontleden in woordelementen die voor hem een concrete betekenis hebben of die lijken op woorden die hij al kent (zie GEU, arrest *Respicur*, T-256/04, 13 februari 2007; arrest *Aturion*, T-146/06, 13 februari 2008 en arrest *Galvalloy*, T-189/05, 14 februari 2008). Hoewel het verschil in het gebruik van hoofdletters en kleine letters niet terzake doet bij de beoordeling van de visuele overeenstemming (zie in die zin BBIE, oppositiebeslissing *HY-BOND RESIGLASS*, 2000572, 8 april 2008), heeft het gebruik van de twee hoofdletters in dit geval tot gevolg dat er duidelijk twee woorden herkenbaar worden. In dit concrete geval zal de consument (mede) daarom het betwiste teken splitsen in de woorden “Core” en “Stone”. De betekenis van het woord “Stone” (Engels voor “steen”¹) is immers bij de gemiddelde Benelux consument bekend. Mogelijk is de betekenis van het eerste element, “Core” (Engels voor “kern”)², minder bekend bij dit publiek. Desalniettemin zal het element “Stone” direct worden herkend en begrepen.

30. Met betrekking tot dit element STONE, dient bovendien opgemerkt te worden dat een beschrijvend bestanddeel van een samengesteld merk over het algemeen door het publiek niet zal worden ervaren als het onderscheidende en dominerende bestanddeel van de door dit merk gewekte totaalindruk (GEU, *Budmen*, T-129/01, 3 juli 2003). Met name voor de waren in klasse 19 is er sprake van een beschrijvende betekenis en zal het element “Core” als meest dominante element worden aangemerkt.

¹ Groot woordenboek Engels-Nederlands van Van Dale

² Groot woordenboek Engels-Nederlands van Van Dale

31. Het ingeroepen recht heeft als geheel geen betekenis. In tegenstelling tot hetgeen opposant lijkt te menen (zie punt 16), zal dit teken door de consument niet worden gesplitst in twee woorden, gezien het feit dat er in dit geval geen sprake is van woordelementen die voor deze consument een concrete betekenis hebben of van woordelementen die lijken op woorden die hij al kent.

32. Hoewel het ingeroepen recht 7 van de 9 letters gemeenschappelijk heeft met het betwiste teken, zorgt de verschillende volgorde van deze letters ervoor dat er op visueel vlak slechts sprake is van een geringe overeenstemming. Noch het eerste deel van de tekens, noch het laatste deel stemt immers overeen. Dit zorgt bovendien ook voor een verschillende uitspraak. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat de consument in beginsel meer belang zal hechten aan het eerste deel van een teken (zie in deze zin GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004).

Conclusie

33. Ondanks het feit dat beide tekens een aantal letters gemeenschappelijk hebben, zijn de volgorde van deze letters en de uitspraak van de tekens dusdanig verschillend dat de totaalindruk van de tekens naar het oordeel van het Bureau onvoldoende overeenstemt om tot gevaar voor verwarring te kunnen leiden. Bovendien worden de overeenkomsten geneutraliseerd door de betekenis die het relevante publiek kan zien in het betwiste teken (zie punt 29) en die het ingeroepen recht ontbeert.

Met betrekking tot het tweede ingeroepen recht (Europese inschrijving 1919745):

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
STONCLAD	CoreStone

34. Het tweede ingeroepen recht is een zuiver woordmerk dat bestaat uit 8 letters.

35. Van dit ingeroepen recht stemmen 5 letters overeen met die van het betwiste teken. Deze letters staan echter bij beide tekens in een andere volgorde. Evenals bij het eerste ingeroepen recht, is het Bureau van oordeel dat het relevante publiek ook in het eerste deel van het tweede ingeroepen recht niet het woord “stone” zonder “e” zal herkennen, maar zal menen dat het om een fantasiewoord gaat.

36. Het tweede deel van het ingeroepen recht, CLAD, heeft een specifieke betekenis. Als bijvoeglijk naamwoord betekent het onder meer “gekleed” en “bedekt”. Het werkwoord betekent “bekleden” (zie Groot woordenboek Engels-Nederlands van Van Dale, tweede druk). Wellicht is deze betekenis niet bekend bij de gemiddelde Benelux consument, maar in ieder geval is deze betekenis verschillend van die van het betwiste teken.

37. Hoewel het ingeroepen recht 5 van de 9 letters gemeenschappelijk heeft met het betwiste teken, zorgt de verschillende volgorde van deze letters ervoor, net als bij het eerste ingeroepen recht, dat er op visueel vlak slechts sprake is van een geringe overeenstemming. Noch het eerste deel van de tekens, noch het laatste deel stemt immers overeen. Dit zorgt bovendien ook voor een verschillende

uitspraak. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat de consument in beginsel meer belang zal hechten aan het eerste deel van een teken (arrest Mundicor, reeds aangehaald).

Conclusie

38. Net als bij het eerste ingeroepen recht is het Bureau van oordeel dat, ondanks het feit dat beide tekens een aantal letters gemeenschappelijk hebben, de volgorde van deze letters en de uitspraak van de tekens dusdanig verschillend zijn dat de totaalindruk van de tekens onvoldoende overeenstemt om tot gevaar voor verwarring te kunnen leiden. Bovendien worden de overeenkomsten geneutraliseerd door de betekenis die het relevante publiek kan zien in het betwiste teken (zie punt 29) en die het ingeroepen recht ontbeert.

Met betrekking tot het derde ingeroepen recht (Europese inschrijving 1919885):

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
STONHARD	CoreStone

39. Het derde ingeroepen recht is een zuiver woordmerk dat bestaat uit 8 letters.

40. Van dit ingeroepen recht stemmen 4 letters overeen met die van het betwiste teken. Deze letters staan echter bij beide tekens in een andere volgorde. Evenals bij het eerste ingeroepen recht, is het Bureau van oordeel dat het relevante publiek ook in het eerste deel van het derde ingeroepen recht niet het woord “stone” zonder “e” zal herkennen, maar zal menen dat het om een fantasiewoord gaat.

41. Het tweede deel van het ingeroepen recht, HARD, betekent “hard” (zie Groot woordenboek Engels-Nederlands van Van Dale, tweede druk). Deze betekenis is verschillend van die van het betwiste teken.

42. Hoewel het ingeroepen recht 4 van de 9 letters gemeenschappelijk heeft met het betwiste teken, zorgt de verschillende volgorde van deze letters ervoor, net als bij het eerste ingeroepen recht, dat er op visueel vlak slechts sprake is van een geringe overeenstemming. Noch het eerste deel van de tekens, noch het laatste deel stemt immers overeen. Dit zorgt bovendien ook voor een verschillende uitspraak. Hierbij kan nog worden opgemerkt dat de consument in beginsel meer belang zal hechten aan het eerste deel van een teken (arrest Mundicor, reeds aangehaald).

Conclusie

43. Net als bij de vorige ingeroepen rechten is het Bureau van oordeel dat, ondanks het feit dat beide tekens een aantal letters gemeenschappelijk hebben, de volgorde van deze letters en de uitspraak van de tekens dusdanig verschillend zijn dat de totaalindruk van de tekens onvoldoende overeenstemt om tot gevaar voor verwarring te kunnen leiden. Bovendien worden de overeenkomsten geneutraliseerd door de betekenis die het relevante publiek kan zien in het betwiste teken (zie punt 29) en die het ingeroepen recht ontbeert.

44. Op grond van het voorgaande dient geconcludeerd te worden dat de tekens onvoldoende overeenstemmen om tot gevaar voor verwarring te kunnen leiden.

Vergelijking van de waren en diensten

45. Aangezien de totaalindruk van de tekens niet (voldoende) overeenstemt, zal het Bureau – om proceseconomische redenen – niet meer overgaan tot een vergelijking van de waren en diensten. Er kan immers geen sprake zijn van gevaar voor verwarring indien er geen overeenstemming is tussen de tekens (zie artikel 2.3, sub b BVIE).

46. Om de leesbaarheid van deze beslissing te bevorderen, worden de waren en diensten hieronder weergegeven.

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
<u>Europese inschrijving 2346187:</u> Klasse 19 Vloeren en vloersystemen bestaande uit polymeren; versterkte plastic rasters.	Klasse 19 Bouwmaterialen te weten bewerkbaar kunststof plaatmateriaal.
	Klasse 27 Vloerbedekking ten behoeve van sanitaire ruimte.
Klasse 37 Industriële en commerciële installatie van vloeren, plastic rasters en vloersystemen bestaande uit epoxyharsen, hardings-/uithardingsmiddelen voor gebruik met epoxyharsen en toeslagmateriaal.	
<u>Europese inschrijving 1919745:</u> Klasse 1 Chemische producten voor industriële, wetenschappelijke en fotografische doeleinden, alsmede voor land-, tuin- en bosbouwkundige doeleinden, kunstharsen als grondstof, plastics als grondstof, meststoffen; brandblusmiddelen, hardings- en soldeerpreparaten voor metalen; chemische producten voor het conserveren van voedingsmiddelen; looistoffen; kleefstoffen voor industriële doeleinden, met name; epoxyharders, chemische epoxyadditieven, epoxyuitharders, epoxyharsen voor gebruik als componenten van mengsels, chemische oplosmiddelen, allemaal slechts voor gebruik in industrie en instellingen.	
Klasse 19 Bouwmaterialen, niet van metaal; onbuigzame buizen, niet van metaal, voor de bouw; asfalt, pek en bitumen; verplaatsbare constructies, niet van metaal; monumenten, niet van metaal, met name: vloeren en vloersystemen bestaande uit epoxyharsen, hardings-/uithardingsmiddelen voor gebruik met epoxyharsen, kwarts als toeslagmateriaal, en, naar keuze, pigment, voor gebruik in industrie en instellingen; mortel, waaronder meercomponentenmortel voor gebruik in industrie en instellingen.	
<u>Europese inschrijving 1919885:</u> Klasse 17 Rubber, guttapercha, gummi, asbest, mica en hieruit vervaardigde producten voor zover niet begrepen in andere klassen; halfbewerkte plastic producten; dichtings-, pakking- en isolatiemateriaal; niet-metalen buigzame buizen; met name: veelzijdige afdichtingsmiddelen op epoxybasis en polyurethaanmembranen voor gebruik in industrie en instellingen.	
Klasse 19 Bouwmaterialen, niet van metaal; onbuigzame buizen, niet van metaal, voor de bouw;	

<p>asfalt, pek en bitumen; verplaatsbare constructies, niet van metaal; monumenten, niet van metaal; met name: vloeibare preparaten voor gebruik als hardingsmiddel voor beton en als deklaag voor funderingen, als waterbestendig bestanddeel, als houtconserveringsmiddel en als antivriesoplossing voor beton, vloeren en vloersystemen bestaande uit epoxyhars, hardings-/uithardingsmiddelen voor gebruik met epoxyharsen en toeslagmateriaal voor gebruik in industrie en instellingen; mortel, waaronder meercomponentenmortel voor gebruik in industrie en instellingen, door polymeren gemodificeerde mortel; mortel voor het opvullen van holten in horizontale oppervlakken; geleimortel, pleistermortel en vervloeibare mortel; kwartstoeslagmateriaal, en, naar keuze, pigmenten; voegspecie, waaronder driecomponentenvoegspecie op epoxybasis, cementhoudende voegspecie, niet-krimpende, niet-metallische voegspecie; snelzettende voegspecie; uitzettende voegspecie; waterondoorlatende voegspecie; waterdichtende voegspecie; zelfegaliserende onderlagen voor vloeren; cementhoudende onderlagen voor vloeren; zeer sterke voegspecie; cementhoudende verankerings- en gietmaterialen voor gebruik met metselwerk en beton.</p>	
---	--

A.2. Overige factoren

47. Opposant wijst op de nieuwe interpretatie die door de regel van de Directeur-Generaal van 23 maart 2011 is gegeven aan artikel 2.16, lid 3, sub b BVIE (afsluiting oppositie en intrekking depot bij gebrek aan reactie van verweerder). Volgens die interpretatie zal dit artikel voortaan worden toegepast indien verweerder niet *inhoudelijk* reageert op de oppositie, hetgeen in casu het geval was (verweerder had alleen zijn taalvoorkeur te kennen gegeven). Echter, de regel stipuleert dat deze nieuwe werkwijze pas van toepassing is voor opposities ingesteld na 1 april 2011. Aangezien onderhavige oppositie was ingediend op 1 november 2010, komt de claim van opposant derhalve niet voor toewijzing in aanmerking.

48. Voor zover opposant met zijn opmerking over de algemene bekendheid van zijn merk (zie punt 19) zou willen verwijzen naar een algemeen bekend merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs, zij opgemerkt dat dit niet was aangegeven bij indiening van de oppositie. Aangezien de gronden van een oppositie niet kunnen worden uitgebreid na indiening, zal het Bureau deze opmerking buiten beschouwing laten (zie BBIE, beslissing Op volle toeren, oppositie nummer 2001357, 21 augustus 2008). Voor zover opposant zou bedoelen dat zijn ingeroepen rechten een grote bekendheid, en als gevolg daarvan een ruimere beschermingsomvang, genieten, is het Bureau niet bij machte dit nader te onderzoeken, aangezien opposant geen stukken ter staving daarvan heeft ingediend.

B. Conclusie

49. De tekens stemmen niet (voldoende) overeen. Daarom is het Bureau niet meer toegekomen aan een vergelijking van de waren en diensten. Er kan immers geen sprake zijn van gevaar voor verwarring als de tekens in hun totaalindruk niet (voldoende) overeenstemmen, zelfs al zouden de waren identiek zijn (zie in die zin: GEU, easyHotel, T-316/07, 22 januari 2009 en YOKANA, T-103/06, 13 april 2010).

IV. BESLUIT

50. De oppositie met nummer 2005763 wordt afgewezen.

51. Benelux depot 1204038 wordt ingeschreven voor alle waren waarvoor het is ingediend.

52. De opposant is 1.000 euro verschuldigd aan de verweerder op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 van het uitvoeringsreglement, aangezien de oppositie geheel wordt afgewezen. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 12 december 2012

Willy Neys
(rapporteur)

Camille Janssen

Pieter Veeze

Administratieve behandelaar: Raphaëlle Gérard